

En enfaldig visa om Birgitta Bosdotter Leionhufvud.

Melodi: En visa vill jag sjunga... .. Författare okänd.

Den gamle konung Gösta
som sökte på sin ålderns dar
en dam som kunde trösta
när han bedrövad var,
han Margareta Leijonhufvud plötsligt fann,
och hon hans land och hjärta vann –
hon var ju ung och grann.

Så kom också till Bettna
Birgitta Leijonhufvud
och strax vi hade sett 'na
vi sände ut ett bud:
"Här har vi en, som är en ättling av den stam,
som lejon bär och icke lamm
och fört vår socken fram."

På Åkerö man visar
ännu i dag det gamla träd,
vars ädla frukt man prisar
och gärna skryter med.
Från Åkerö härstammar ock vår hedersgäst
för vilken vi har gjort en fest
i kväll hos socknens präst.

De goda traditioner
som odlats på vårt Åkerö
av grevar och baroner
har hon ej låtit dö.
Nobless oblige var också hennes tankesätt.
Hon velat det som varit rätt,
ej det som varit lätt.

Så kom de många uppdrag,
som vi betrodde henne med.
Hon kom med goda uppslag
och ingen här bestred,
att oförskräckt för sakens skull hon kämpat har,
energiskt, duktigt alla dar –
- Hon skött sig som en karl;

Men mest av allt hon trodde
på Röda Korsets stora sak,
hon runt i bygden gnodde
och gjorde sig omak.
Till Röda Korset socknens folk marscherade,
dess kassa hon förmerade
och oss charmerade

Små blöjor och stjärtlappar
hon lät sin syförening sy,
och många fältjulklappar
hon packat på Broby.

T e s s i n en gång ju barnen vaxinerade,
H o n bastubad lanserade,
som vi proberade.

En hemsyster i Bettna
hon fann att vi nog borde ha
och den som först belett 'na
idén till sist fann bra.

Hemsyster kom, besägs och oss besegrade,
då hon oss ej regerade,
fastmer betjänade.

Och när i krigert tider
Här skulle bildas lottakår,
d ä r o m stod inga strider
att h o n var chefen vår.
Bland hemvärnsmän hon jobbade i krigisk ram
och aldrig sågs hon vara tam
vår sockens främsta dam.

Från alla håll och kanter,
från Bettna sockens alla vrår,
från gubbar och från tanter,
ett hjärtligt TACK nu går:
Och nu till sist, så lät oss alla klämma sta
med ljudeligt och glatt HURRA
vi tackar 'na i 'da.

Melodi: En visa vill jag sjunga.
Författare okänd

Hej Anne!

Här kommer äntligen de utlovade
citorna om Bettina.

Jag kan berätta att Café-reisan
i Bettina, är skriven av min
morbror "Visse" Vingsted, som på
den tiden bodde och verkade
vid Polstugan i Vrena och Jönstorp
i Bettina, fram till 1929. Polstugan
och Jönstorp ägdes då av min
morfar, Johan Jönsson.
Visse levde mellan åren 1897-1970.

Vad gäller den enfaldiga reisan om
Birgitta Rosdotters-Rejenshuslund, kan
jag bara berätta att, den har jag
"luffat" bland en gammal Bettinabos
dickningssäckligg och hon visste ingenting
om reisan.

Ett litet tips om ytterligare någon
resa ang. Bettina. Det finns en
resa som har varit med i Bettina
A15:s årskrönika och den reisan

Älsk

Ska vara från 30-talet.

Kontakta Peren Gustavsson
Åkeri 64033 Bellinga
Tel. 0155 - 96080.

Jag tror att han känner till nisan.

Lycka till!

Med vänliga hälsningar

Carin Eriksson
Box 85
64033 Bellinga
Tel. 0155 - 92055.